

prima instanță: C. Ursachi
instanța de apel: N. Vascan, V. Negru, R. Fistican

dosarul nr.3ra-8/17

DECIZIE

18 ianuarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu
Tamara Chișca-Doneva

examinând recursul declarat de către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Mocanu Serghei împotriva Centrului Național de Protecție a Datelor cu Caracter Personal cu privire la contestarea actului administrativ și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de Mocanu Serghei, casată hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 02 iulie 2015 și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă :

La 01 decembrie 2014, Mocanu Serghei a depus cerere de chemare în judecată împotriva Centrului Național de Protecție a Datelor cu Caracter Personal cu privire la contestarea actului administrativ și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a invocat că la 20 octombrie 2014, s-a adresat cu o plângere Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova privind constarea încălcărilor dreptul său la protecția datelor personale, însă prin scrisoarea nr.02-07/1410 din 07 noiembrie 2014 pârâtul a refuzat examinarea plângerii și emiterea unei decizii în temeiul art. 27 din Legea RM nr. 133 din 08 iulie 2011.

Consideră că refuzul Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr.02-07/1410 din 07 noiembrie 2014 este ilegal, deoarece la emiterea acestuia pârâtul a ignorat prevederile art. 27 din Legea RM nr. 133 din 08 iulie 2011 care reglementează procedura primirii și soluționării plângerilor de către Centru și nu a emis o decizie motivată pe marginea cererii depuse la 20 octombrie 2014.

Totodată, indică că pornind de la prevederile art. 1404 alin. (1) - (4) Codul civil al RM coroborate cu art. 25 alin. (3) și (4) din Legea contenciosului administrativ, instanța de contencios administrativ urmează să încaseze de la Centrul Național

pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova în beneficiul său daune morale pentru suferințele pricinuite prin abuzurile reprezentanților săi.

Solicită recunoașterea ilegală a refuzului Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova nr.02-07/1410 din 07 noiembrie 2014, obligarea pârâtului să emită o decizie în temeiul art.27 din Legea RM nr. 133 din 08 iulie 2011 pe marginea plângerii sale depuse la 20 octombrie 2014 și repararea prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 21 ianuarie 2015 acțiunea a fost scoasă de pe rol.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 aprilie 2015 a fost admis recursul declarat de către Mocanu Serghei, casată încheierea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 21 ianuarie 2015 și restituită pricina pentru rejudecare în aceeași instanță.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 02 iulie 2015 acțiunea a fost respinsă ca fiind tardivă și neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2016 a fost admis apelul declarat de către Mocanu Serghei, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost admisă parțial, fiind recunoscut ca ilegal refuzul Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr. 02-07/1410 din 07 noiembrie 2014 privind emiterea unei decizii în temeiul art. 27 din Legea RM nr.133 din 08 iulie 2011 în urma examinării plângerii lui Mocanu Serghei din 20 octombrie 2014 și obligat Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al RM să examineze plângerea lui Mocanu Serghei din 20 octombrie 2014 și să emită o decizie în condițiile art. 27 din Legea RM nr.133 din 08 iulie 2011.

La data de 19 august 2016, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a declarat recurs împotriva deciziei instanțe de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, în partea admiterii cerințelor înaintate de Mocanu Serghei, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă integral.

În motivarea recursului a invocat că decizia instanței de apel este ilegală și rezultă din aplicarea greșită a prevederilor art. 27 alin. (1), (3) al Legii privind protecția datelor cu caracter personal.

Susține că deși, subiectul are la dispoziție 30 de zile de la data depistării încălcării de a depune în adresa Centrului o plângere, instanța de apel a lăsat fără apreciere faptul că la 14 mai 2012, în cadrul Comisiei pentru Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților, a fost examinată cauza disciplinară în privința lui Serghei Mocanu, la care a fost prezent și Marcel Balagura în calitate de petiționar, pe care o deținea în cauza respectivă, iar decizia a fost publicată în numărul 5-6 din 2012 al revistei „Avocatul poporului”.

Corespunzător, Mocanu Serghei a aflat despre pretinsa încălcare încă din anul 2012, fapt ce se confirmă și prin decizia Curții Supreme de Justiție din 21 mai 2014, prin care s-a constatat că la 10 iulie 2012, Mocanu Serghei a contestat decizia Uniunii Avocaților, pe când plângerea în adresa Centrului a fost depusă doar la data de 20 octombrie 2014.

Astfel fiind, insistă că reclamația din 20 octombrie 2014 a fost depusă de Mocanu Serghei cu încălcarea termenului legal prevăzut de art. 27 alin. (1) al Legii

privind protecția datelor cu caracter personal fapt reținut corect de instanța de prima instanță.

Mai indică recurentul că instanța de apel nu a luat în considerație faptul că Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nu a examinat plângerea lui Mocanu Serghei în temeiul art. 27 alin. (3) al Legii privind protecția datelor cu caracter personal, lăsând-o fără examinare, nefiind astfel, emisă în acest sens careva decizie potrivit procedurii statuate de norma legală.

Suplimentar invocă că instanța de apel nu a ținut cont de problema invocată în plângerea lui Mocanu Serghei, a lăsat fără apreciere faptul că în opinia reclamantului încălcarea principiilor de protecție a datelor cu caracter personal a avut loc prin transmiterea unor înscrisuri ce le vizează în adresa instanței de judecată și a ignorat că în conformitate cu noțiunile statuate la art. 3 din Legii privind protecția datelor cu caracter personal, nu sânt considerați destinatari organele din domeniul apărării naționale, securității statului și ordinii publice, organele de urmărire penală și instanțele judecătorești cărora li se comunică date cu caracter personal în cadrul exercitării competențelor stabilite de lege, iar administrarea probelor la examinarea cauzelor judiciare se efectuează în strictă conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă, norme speciale în raport cu prevederile Legii privind protecția datelor cu caracter personal, or, unicul organ împuternicit în vederea aprecierii necesității și pertinentei probelor la judecarea cauzei, fiind instanța de judecată.

Insistă că instanța de apel contrar prevederilor art. 130 alin. (1) CPC nu a apreciat probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală completă nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu și interconexiunea lor, a interpretat eronat normele de drept material statuate la art. 27 din Legea privind protecția datelor cu caracter personal și nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei instanței de apel din 30 martie 2016 a fost expediată pentru cunoștință participanților la proces, inclusiv recurentului Centrul Național pentru Prelucrarea Datelor cu Caracter Personal la data de 23 iunie 2016, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire nr. 6658 anexată la dosar (f. d. 100).

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 19 august 2016, împotriva deciziei instanței de apel din 30 martie 2016 în termen.

Verificând argumentele recursului, studiind materialele dosarului, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea integrală a deciziei instanței de apel și parțial a hotărârii primei instanțe, în partea prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată, și menținerea hotărârii primei instanțe în partea respingerii acțiunii ca fiind depusă tardiv, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

Înaintând acțiunea în judecată împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, Mocanu Serghei a solicitat recunoașterea ilegală a

refuzul nr.02-07/1410 din 07 noiembrie 2014, obligarea emiterii unei decizii în temeiul art. 27 din Legea RM nr.133 din 08 iulie 2011 privind examinarea plângerii înaintate la 20 octombrie 2014 și repararea prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei.

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauză, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei și prevederile art. 271 Cod civil, 27 al Legii privind protecția datelor cu caracter personal și art. 1422 alin. (1) Cod civil a dispus respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiat și depusă tardiv.

Judecând apelul declarat de către Mocanu Serghei instanța de apel a ajuns la concluzia admiterii acestuia, și casând hotărârea primei instanțe a pronunțat o nouă hotărâre prin care a admis acțiunea parțial, recunoscând ilegal refuzul Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al RM nr. 02-07/1410 din 07 noiembrie 2014 și obligând Centru Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al RM să emită o decizie în temeiul art. 27 din Legea RM nr.133 din 08 iulie 2011 privind examinarea plângerii înaintate de Mocanu Serghei la 20 octombrie 2014, în rest respingând cerințele ca neîntemeiate.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră însă că concluziile instanței de apel sunt nejustificate și rezultă din interpretarea eronată a normelor de drept material în raport cu materialul probator prezentat, pe când prima instanță, corect și amplu argumentat, cu pronunțarea asupra tuturor aspectelor importante și cu trimitere la probele administrate, având în susținere cadrul legal aplicabil în speță, întemeiat a ajuns la concluzia respingerii acțiunii ca fiind depusă tardiv.

În favoarea opiniei enunțate, Colegiul civil Comercial și de Contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție instanța de recurs reține probatoriu administrat la materialele cauzei, din care rezultă cu certitudine că la data de 20 octombrie 2014, Mocanu Serghei a adresat o plângere Centrului Național pentru Protecția Datelor cu caracter Personal, prin care a solicitat atragerea la răspundere contravențională a persoanelor care fără a respecta procedura au eliberat lui Balagura Marcel înscrisuri (declarație și copia carnetului de muncă) ce conțin date cu caracter personal în scopul prezentării acestora la Judecătoria Centru mun. Chișinău, în legătură cu examinarea cauzei civile la cererea depusă de el împotriva lui Balagura Marcel, precum și a avocatului care ilegal a autentificat copie de pe acest înscris (f.d. 3).

Tot actele cauzei atestă că Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal recepționând plângerea depusă de Mocanu Serghei și stabilind că la data de 14 mai 2012, Comisia pentru Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova în baza petiției depuse de Balagura Marcel a examinat cauza disciplinară în privința lui Mocanu Serghei și verificând veridicitatea actelor prezentate de către acesta la admitere în profesia de avocat, inclusiv legalitatea/autenticitatea copiei carnetului de muncă, a constatat că unele acte prezentate de Mocanu Serghei sunt false, fapt pentru care l-a sancționat disciplinar pe Mocanu Serghei sub forma retragerii licenței, a lăsat plângerea depusă fără examinare.

În susținerea răspunsului expedit, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, a reținut prevederile art. 56 alin. (7) din Legea cu privire la avocatură, care indică că decizia Comisiei pentru Etică și Disciplină se face publică,

și invocând că datele care sunt consemnate în decizia Comisiei prezintă un caracter public, inclusiv datele, dezvăluirea ilegală a cărora se invocă în petiție, a remarcat că acestea nu se încadrează în arealul Legii privind protecția datelor cu caracter personal, dat fiind faptul că odată făcute publice nu poate fi garantat nivelul optim de securitate la prelucrarea ulterioară a acestora (f.d. 4).

Concomitent din actele cauzei rezultă că, atât în cadrul dezbaterilor judiciare în prima instanță, ce se reflectă din referință (f.d.39-40) și din procesul-verbal al ședinței de judecată din 02 iulie 2015 (f.d. 43-46), cât și în instanța de apel, precum și prin recursul declarat, Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a insistat asupra faptului că acțiunea înaintată de Mocanu Serghei a fost depusă cu omiterea termenului de prescripție.

Conform art. 271 Cod civil, acțiunea privind apărarea dreptului încălcat se respinge în temeiul expirării termenului de prescripție extinctivă numai la cererea persoanei în a cărei favoare a curs prescripția, depusă până la încheierea dezbaterilor în fond. În apel sau în recurs, prescripția poate fi opusă de îndreptățit numai în cazul în care instanța se pronunță asupra fondului.

Sub aspect de drept, la caz se vor reitiera prevederile art. 14 alin. (1) a Legii contenciosului administrativ, care expres indică că persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ va solicita, printr-o cerere prealabilă, autorității publice emitente, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia, în cazul în care legea nu dispune altfel.

Iar, art. 27 alin. (1) din Legea privind protecția datelor cu caracter personal nr.133 din 08 iulie 2011 statuează că subiectul datelor cu caracter personal care consideră că prelucrarea datelor sale nu este conformă cu cerințele prezentei legi poate înainta Centrului o plângere în termen de 30 de zile din momentul depistării încălcării.

Totodată, în corespundere cu art. 17 alin. (1) al Legii contenciosului administrativ, cererea prin care se solicită anularea unui act administrativ sau recunoașterea dreptului pretins poate fi înaintată în termen de 30 de zile, în cazul în care legea nu dispune altfel. Acest termen curge de la data primirii răspunsului la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de lege pentru soluționarea acesteia.

Aliniatul (4) al articolului citat, statuează că termenul de 30 de zile de adresare în judecată specificat în alin. (1) art. 17 al Legii contenciosului administrativ, este termen de prescripție care începe să curgă de la data nașterii dreptului la acțiune. Dreptul la acțiune se naște la data când persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului.

Raportând prevederile legale enunțate la circumstanțele cauzei, instanța de recurs constată că în plângerea depusă la 20 octombrie 2014, Mocanu Serghei invocă dezvăluirea datelor cu caracter personal de către angajații Uniunii Avocaților din Republica Moldova prin eliberarea unor înscrisuri (declarații și copia carnetului de muncă) ce conțin date cu caracter personal lui Balagura Marcel pentru prezentarea în instanța de judecată în legătură cu examinarea cauzei civile la cererea de chemare în judecată a lui Mocanu Serghei împotriva lui Balagura Serghei.

La acest capitol este de menționat că la 14 mai 2012 în temeiul petiției lui Balagura Marcel, Comisia pentru Etică și Disciplină a examinat cauza disciplinară în

privința lui Mocanu Serghei la care a participat și petiționarul Balagura Marcel în virtutea calității pe care o deținea, și a constatat că „...Serghei Mocanu, atât la admiterea la stagiul profesional, cât și la admiterea în profesia de avocat, a prezentat Comisiei de Licențiere copia legalizată a unui carnet de muncă care nu corespunde Hotărârii Guvernului nr. 867 din 28 noiembrie 1994 și Hotărârii Guvernului din 24 decembrie 2007 „Privind carnetul de muncă”, originalul acestui carnet fiind prezentat de Serghei Mocanu la ședința din 02 aprilie 2012. Carnetul prezentat este de tip vechi, eliberat la 27 martie 1996, în care lipsește ștampila întreprinderii SA-Prut-80, care l-a eliberat. Conform înscrisurilor nr. 4 și nr. 5 din carnetul prezentat, rezultă că, în perioada 06 aprilie 1994-01 aprilie 1997, Serghei Mocanu a activat în cadrul MAI, fapt care vine în contradicție cu data eliberării carnetului de muncă. În perioada septembrie 1994 – septembrie 1996 și 02 octombrie 1996-21 martie 1997, Serghei Mocanu a activat în cadrul MAI în ambele cazuri fiind eliberat în baza art. 88 alin. (6) al Regulamentului cu privire la serviciul în organele afacerilor interne pentru încălcarea disciplinei. În perioada 15 februarie 2000-07 martie 2002, a activat în cadrul organelor procuraturii, de unde a fost concediat conform art.38 alin.(4) CM, fapte care nu sunt înregistrate în carnetul de muncă prezentat de Serghei Mocanu și ascunse de dumnealui la admiterea în profesia de avocat. La fel, comisia a considerat că avocatul Serghei Mocanu a admis abatere disciplinară și că această abatere disciplinară atrage sancționarea disciplinară. Potrivit prevederilor art. 57 alin.(1) lit. e) din Legea cu privire la avocatură, una din sancțiunile disciplinare este retragerea licenței pentru exercitarea profesiei de avocat în baza art. 25 alin.(1) lit. e)”.

Decizia emisă pe marginea cauzei disciplinare în privința lui Mocanu Serghei a fost publicată în numărul 5-6 2012 al revistei „Avocatul Poporului” (f. d. 20 verso) și i-a devenit cunoscută lui Mocanu Serghei încă anul 2012, fapt ce rezultă și din decizia Curții Supreme de Justiție din 21 mai 2014, prin care s-a constatat că la 10 iulie 2012, Mocanu Serghei s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova cu privire la contestarea deciziei Comisiei pentru Etică și Disciplină din 14 mai 2012 (f.d. 13-15).

În acest context prin prisma normelor legale enunțate este evident că Mocanu Serghei cunoscând despre decizia Comisiei pentru Etică și Disciplină încă în anul 2012 și considerând că prelucrarea datelor cu caracter personal în privința sa nu este conformă, urma să se adreseze Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal privind pretinsul fapt de dezvăluire a datelor cu caracter personal ce-l vizează, în termen de 30 de zile de la data când a aflat despre faptul pretinsei încălcări.

Cu toate acestea, așa cum a fost arătat, deși, Mocanu Serghei a cunoscut despre faptul pretinsei încălcări în anul 2012 s-a adresat Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal doar la 20 octombrie 2014, respectiv, cu încălcarea esențială a termenului prevăzut de art. 27 alin. (1) al Legii privind protecția datelor cu caracter personal, care stabilește că subiectul datelor cu caracter personal care consideră că prelucrarea datelor sale nu este conformă cu cerințele prezentei legi poate înainta Centrului o plângere în termen de 30 de zile din momentul depistării încălcării.

Sub aspectul dat este de notat că termenul prevăzut în norma citată are natura juridică a unui termen de prescripție special, aplicabil în cadrul raporturilor juridice ce apar în procesul de prelucrare a datelor cu caracter personal, iar efectul

nerespectării acestuia sunt stipulate în art. 271 Cod civil, potrivit căruia, acțiunea privind apărarea dreptului încălcat se respinge în temeiul expirării termenului de prescripție extinctivă numai la cererea persoanei în a cărei favoare a curs prescripția, depusă până la încheierea dezbaterilor în fond.

Astfel, având în vedere că recurentul-pârât a invocat pe tot parcursul examinării pricinii, faptul depunerii cererii de chemare în judecată de către Mocanu Serghei cu omiterea termenului de 30 de zile prevăzut de art. 27 alin. (1) al Legii privind protecția datelor cu caracter personal, instanța de recurs reține drept corectă concluzia primei instanțe de respingere a acțiunii pentru motive de tardivitate.

Pe când instanța de apel neîntemeiat a concluzionat precum că prima instanță a confundat termenul de prescripție extinctivă prevăzut de art. 267 alin. (1) Cod civil, care este termenul general în interiorul căruia persoana poate să-și apere dreptul pe calea intentării unei acțiuni în instanța de judecată cu termenul, în care poate fi sesizat Centru Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, prevăzut de art. 27 al Legii privind protecția datelor cu caracter personal, și eronat a stabilit că Mocanu Serghei a depus acțiunea în instanța de judecată cu respectarea termenului de 30 de zile prevăzut de art. 17 alin. (1) al Legii contenciosului administrativ, din momentul în care a fost informat despre lăsarea plângerii sale fără examinare.

Or, în conform art. 14 alin. (1) al Legii contenciosului administrativ, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ va solicita, printr-o cerere prealabilă, autorității publice emitente, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia, în cazul în care legea nu dispune altfel.

În timp ce art. 27 alin. (1) din Legea privind protecția datelor cu caracter personal, prevede la fel, că subiectul datelor cu caracter personal care consideră că prelucrarea datelor sale nu este conformă cu cerințele prezentei legi poate înainta Centrului o plângere în termen de 30 de zile din momentul depistării încălcării.

În consecință, odată ce la caz a fost constat faptul omiterii de către Mocanu Serghei a termenului la depunerea cererii prealabile, este evident, și nu necesită alte comentarii, că și cererea de chemare în judecată a fost depusă cu omiterea termenului de prescripție prevăzut de art. 17 al Legii contenciosului administrativ, sau după cum s-a stabilit la caz, Centru Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a lăsat fără examinarea plângerea depusă de Mocanu Serghei, invocând încălcarea termenului legal de 30 de zile prevăzut de art. 27 alin. (1) al Legii privind protecția datelor cu caracter personal pentru depunerea acesteia, iar conform art. 17 al Legii contenciosului administrativ nr.793-XIV din 10 februarie 2000, cererea prin care se solicită anularea unui act administrativ sau recunoașterea dreptului pretins poate fi înaintată în termen de 30 de zile, în cazul în care legea nu dispune altfel.

În același timp, instanța de recurs consideră că odată ce acțiunea a fost respinsă ca tardivă, este inoportună abordarea fondului cauzei.

Or, atunci când instanța de judecată va respinge acțiunea în temeiul unei explicații procedurale, hotărârea nu va conține concluzii ce țin de soluționarea fondului nemijlocit, cu atât mai mult, reieșind din prevederile art. 113 alin. (1) și (2) CPC, dreptul de a efectua actul de procedură încetează o dată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța judecătorească (judecător), iar cererile și documentele depuse după expirarea termenului de procedură nu degreveză de îndeplinirea obligației procedurale.

În conexiunea celor se constată că instanța de apel nu a calificat corect, din punct de vedere juridic, acțiunea cu care a fost investită, ce a dus la emiterea unei soluții greșite, pe când prima instanță în mod temeinic și legal dispus respingerea acțiunii lui Mocanu Serghei ca fiind depusă tardiv.

Distinct de cele relatate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal este întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea integrală deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe în partea respingerii acțiunii ca fiind neîntemeiată și menținerea hotărârii primei instanțe în partea respingerii acțiunii ca fiind depusă tardiv.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) CPC, art. 445 alin. (3) Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal.

Se casează integral decizia Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2016 și hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 02 iulie 2015, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Mocanu Serghei împotriva Centrului Național de Protecție a Datelor cu Caracter Personal cu privire la contestarea actului administrativ și repararea prejudiciului moral, în partea respingerii acțiunii ca neîntemeiată.

În rest hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 02 iulie 2015, se menține.

Decizia este irevocabilă de la pronunțare.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu

Tamara Chișca-Doneva